

บทที่ 2

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยของพ่อแม่ที่สัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนสหศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม โรงเรียนวัดราชโอรส โรงเรียนราชวินิตมัธยม และโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 750 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้

1. ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากห้องเรียนของแต่ละโรงเรียนที่ได้ทำการสุ่มมาแล้ว เพื่อให้ได้ห้องเรียนที่เป็นตัวแทนของแต่ละโรงเรียน โดยทำการสุ่มชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ระดับชั้นละ 2 ห้อง จนได้ห้องเรียนจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ที่เป็นตัวแทนในแต่ละโรงเรียนทั้งสิ้นจำนวน 6 ห้อง
2. ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 6 ห้องในแต่ละโรงเรียนดังกล่าวโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากคัดเลือกนักเรียน ระดับชั้นละ 50 คน จนได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้งสามระดับชั้น จำนวน 150 คนในแต่ละโรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนทั้ง 5 โรงเรียนเป็นจำนวน 750 คน นักเรียนตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่และข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่นอย่างสมบูรณ์จำนวน 560 คน
3. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก แล้วนำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำแล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับต่ำ จะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-20 (0-12 คะแนน) และกลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับสูง จะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80-100 (25-39 คะแนน) แล้วเลือกนักเรียน 2 กลุ่มนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างได้วัยรุ่นจำนวนทั้งสิ้น 228 คน (กลุ่มละ 114 คน)
4. ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ และข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่น
2. แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก
3. แบบสอบถามลักษณะของนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ และข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่น

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามข้อมูลทั่วไป ที่เกี่ยวกับพ่อแม่ของวัยรุ่นซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ส่วนดังนี้

1. อายุของพ่อ หมายถึง อายุจริงของพ่อที่นับจำนวนเต็มเป็นปี โดยนับจากวันเกิดจนถึงวันที่ทำการวิจัย
 2. ระดับการศึกษาของพ่อ หมายถึง การศึกษาชั้นสูงสุดของพ่อ
 3. อาชีพของพ่อ หมายถึง หน้าที่การงานของพ่อที่ทำเป็นประจำและเป็นแหล่งที่มาของรายได้
 4. รายได้ของพ่อ หมายถึง เงินรายได้ทั้งหมดของพ่อที่ยังไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ
 5. อายุของแม่ หมายถึง อายุจริงของแม่ที่นับจำนวนเต็มเป็นปี โดยนับจากวันเกิดจนถึงวันที่ทำการวิจัย
 6. ระดับการศึกษาของแม่ หมายถึง การศึกษาชั้นสูงสุดของแม่
 7. อาชีพของแม่ หมายถึง หน้าที่การงานของแม่ที่ทำเป็นประจำและเป็นแหล่งที่มาของรายได้
 8. รายได้ของแม่ หมายถึง เงินรายได้ทั้งหมดของแม่ที่ยังไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ
- (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข.)

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่น

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวัยรุ่น แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. เพศ หมายถึง เพศของวัยรุ่น ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง
2. อายุ หมายถึง อายุของวัยรุ่นนับเป็นจำนวนเต็มเป็นปี โดยนับจากวันเกิดจนถึงวันที่ทำการวิจัย

3. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่วัยรุ่นกำลังศึกษาอยู่
 4. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับชั้นที่วัยรุ่นกำลังศึกษาอยู่
 5. การพักอาศัย หมายถึง บุคคลที่วัยรุ่นพักอาศัยอยู่ด้วย
 6. ภูมิลำเนา หมายถึง ถิ่นกำเนิดของวัยรุ่น
- (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข.)

2. แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของคุณ

วิธีการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของคุณ จากการศึกษาบทความและงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการสื่อสารเรื่องเพศ ออกเป็น 6 ด้าน แล้วจึงนำมาสร้างข้อกระทงตามองค์ประกอบดังกล่าว จำนวน 42 ข้อ

1. การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและการดูแลสุขภาพอนามัยส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงเป็นบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 9, 17, 26, 39
 - ข้อกระทงเป็นลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 21, 32
2. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 7 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงเป็นบวก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 13, 19, 23, 34
 - ข้อกระทงเป็นลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 36, 40
3. การคุมกำเนิด จำนวน 7 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงเป็นบวก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 10, 29, 38, 42
 - ข้อกระทงเป็นลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7, 14
4. ความต้องการทางเพศ จำนวน 7 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงเป็นบวก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8, 20, 27, 33, 41
 - ข้อกระทงเป็นลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 25
5. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จำนวน 5 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงเป็นบวก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5, 12, 16, 22, 31
 - ข้อกระทงเป็นลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 28, 37
6. สื่อ จำนวน 7 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงเป็นบวก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6, 15, 24, 30, 35
 - ข้อกระทงเป็นลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 11, 18

แบบสอบถามนี้เป็นแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นข้อกระทงที่มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ คือ จริง และ ไม่จริง ประกอบด้วยข้อกระทง จำนวน 42 ข้อ โดยเรียงข้อกระทงของการสื่อสารเรื่องเพศทั้ง 6 ด้านคละกัน

วิธีการให้คะแนน

วิธีการตอบ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือที่ตรงกับข้อความตามการรับรู้ของท่าน ดังนี้

จริง หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนี้นั้นเป็นจริง

ไม่จริง หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนี้นั้นไม่เป็นจริง

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนน (ข้อกระทงเป็นบวก)	คะแนน (ข้อกระทงเป็นลบ)
จริง	1	0
ไม่จริง	0	1

ข้อกระทงเป็นบวก มี 30 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 19, 20, 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 31, 33, 34, 35, 38, 39, 41, 42

ข้อกระทงเป็นลบ มี 12 ข้อ ได้แก่ 4, 7, 11, 14, 18, 21, 25, 28, 32, 36, 37, 40

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก

	ข้อความ	จริง	ไม่จริง
0	พ่อแม่พูดคุยกับท่านเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และวิธีการป้องกัน	/	

จากตัวอย่างข้างบน หมายความว่า นักเรียนมีการรับรู้ข้อความทางซ้ายมือเป็น "จริง" จะได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

จากนั้นจัดเรียงคะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นจากสูงไปหาต่ำแล้วจัดแบ่งวัยรุ่นได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับต่ำจะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-20 (0-12 คะแนน) และกลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับสูง จะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80-100 (25-39 คะแนน)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. การหาความตรง (Validity)

1.1 การหาความตรงของภาษาโดยนำแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ในหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านต้องมีความเห็นตรงกัน แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทำการปรับแก้ไขข้อกระทง (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ก.)

1.2 การหาความตรงรายข้อ ผู้วิจัยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อของแบบสอบถาม (Corrected Item - Total Correlation) โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และถือว่าคะแนนรวมทั้งฉบับเป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวม ของคุณลักษณะที่ต้องการวัด ดังนั้น หากข้อใดมีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูง ถือว่าข้อความนั้นมีความตรงตามโครงสร้างสูง แต่หากข้อความใดมีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมต่ำ ถือว่า ข้อความนั้นไม่สามารถวัดสิ่งที่เป็นโครงสร้างของคุณลักษณะนั้น ต้องตัดข้อความนั้นออกไป

ผู้วิจัยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขด้านเนื้อหาแล้ว นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานำร่อง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกประการ กลุ่มศึกษานำร่องเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 5 และ 6 ของโรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น

การสื่อสาร	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
1.การเปลี่ยนแปลง ด้านร่างกายและการดูแล สุขภาพส่วนบุคคล	1.	พ่อแม่พูดคุยกับท่านเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย เช่นการขยายตัวของทรวงอก สะโพกในผู้หญิง หรือการแตกเสียงหนุ่มในผู้ชาย การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศตั้งแต่เข้าสู่วัยรุ่นหรือเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น	.639 **
	9.	พ่อแม่อธิบายให้ท่านฟังถึงการมีประจำเดือนครั้งแรกในผู้หญิง หรือการที่ผู้ชายมีน้ำอสุจิไหลออกมาขณะหลับ (การฝันเปียก) ว่าเป็นเรื่องปกติ	.682**
	17.	พ่อแม่แนะนำให้ท่านยอมรับว่าการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นทุกคน	.625**
	26.	พ่อแม่แนะนำให้ท่านรักษาความสะอาดอวัยวะเพศอยู่เสมอ	.445**
	39.	พ่อแม่อธิบายให้ท่านฟังว่าไม่ควรใช้สิ่งของส่วนตัวร่วมกับผู้อื่นเพราะอาจทำให้เกิดโรคติดต่อได้	.174 (ตัดทิ้ง)
	21.	พ่อแม่ไม่เคยสนใจได้ถามหรือให้คำแนะนำแก่ท่านเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย แม้ท่านเข้าสู่วัยรุ่นก็ตาม	.264*
	32.	พ่อแม่ไม่เคยพูดคุยเรื่องการดูแลสุขภาพกับท่านเลย	.722**
2.โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.	พ่อแม่พูดคุยกับท่านเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และวิธีการป้องกัน	.570**
	13.	พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และวิธีการป้องกัน	.568**

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น

การสื่อสาร	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
2.โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	19.	พ่อแม่มักยกย่องกับท่านเสมอว่า การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยอาจทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการเกิดการตั้งครรภ์ได้	.605**
	23.	พ่อแม่อธิบายให้ท่านฟังว่าไม่ควรสำส่อนทางเพศเพราะอาจทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	.298**
	34.	พ่อแม่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับท่านเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกัน	.701**
	36.	พ่อแม่ไม่เคยให้ข้อมูลกับท่านเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และวิธีการป้องกันเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องน่าอาย	.516**
	40.	พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	.460**
3. การคุมกำเนิด	3.	พ่อแม่พูดคุยและให้ข้อมูลกับท่านเรื่องการคุมกำเนิดเช่น การใช้ยาคุมกำเนิด ถุงยางอนามัยและอุปกรณ์คุมกำเนิดวิธีอื่นๆ	.604**
	10.	พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	.648**
	29.	พ่อแม่ย้ำให้ท่านคิดถึงความปลอดภัยโดยขอให้คู่สัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหากต้องการมีเพศสัมพันธ์	.662**
	38.	พ่อแม่ให้ข้อมูลกับท่านเรื่องวิธีการต่างๆที่ใช้ในการคุมกำเนิด ทำให้ท่านรู้สึกปลอดภัย หากพลาดพลั้งมีเพศสัมพันธ์	.622**

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น

การสื่อสาร	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
3.การคุมกำเนิด	42.	พ่อแม่สอนให้ท่านเลือกใช้การคุมกำเนิดที่เหมาะสมและปลอดภัยใช้ถุงยางอนามัยอย่างถูกวิธี	.662**
	7.	พ่อแม่ไม่เคยพูดถึงการป้องกันตัวเองในการมีเพศสัมพันธ์	.493**
	14.	พ่อแม่ไม่เคยให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดกับท่านเลย	.626**
4. ความต้องการทางเพศ	8.	พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านซักถามเรื่องความต้องการทางเพศ	.638**
	20.	พ่อแม่ให้ข้อมูลแก่ท่านว่าความต้องการทางเพศเป็นเรื่องปกติ	.585**
	27.	พ่อแม่ให้ข้อมูลแก่ท่านว่า ความรู้สึกทางเพศหรือความต้องการทางเพศเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนในร่างกาย	.600**
	33.	พ่อแม่มักย้ำกับท่านว่าการดื่มสุราหรือสารเสพติดอาจทำให้ขาดสติและเมื่อเกิดความต้องการเพศอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มี การป้องกันได้	.633**
	41.	พ่อแม่ยอมรับว่าการมีความต้องการทางเพศของท่านเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่น	.278**
	4.	พ่อแม่หลีกเลี่ยงการตอบคำถามเมื่อท่านซักถามข้อมูลเรื่องความต้องการทางเพศ	.445**
	25.	พ่อแม่อายุที่จะพูดถึงเรื่องความต้องการทางเพศ	.559**

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น

การสื่อสาร	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
5.การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	5.	พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านซักถามรายละเอียดเรื่อง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	.676**
	12.	พ่อแม่อธิบายให้ท่านฟังว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ แต่ไม่ควรหมกมุ่นเกินไป	.738**
	16.	พ่อแม่กล่าวเสมอว่า อารมณ์ทางเพศสามารถปลดปล่อยได้โดยการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย หรือ สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	.525**
	22.	พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านซักถามข้อสงสัยเรื่องการ สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	.753**
	31.	พ่อแม่ปลอบโยนท่านเมื่อท่านเกิดความวิตกกังวล จากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	.641**
	28.	พ่อแม่ตำหนิคนที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองให้ท่านฟังบ่อย ๆ	.201 (ตัดทิ้ง)
	37.	พ่อแม่บอกว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเป็นเรื่องผิด	.137 (ตัดทิ้ง)
	6.สื่อ	6.	พ่อแม่อ่านหรือชมเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ รวมทั้งให้คำแนะนำอย่างถูกต้อง
15.		พ่อแม่แนะนำให้ท่านอ่านข้อมูลทางเพศจากสื่อที่เชื่อถือได้	.458**
24.		พ่อแม่ตอบคำถามอย่างเปิดเผยเมื่อท่านซักถาม ข้อมูลเรื่องเพศที่อ่านพบจากสื่อต่าง ๆ	.463**
30.		พ่อแม่ให้คำแนะนำว่าควรหลีกเลี่ยงสิ่งยั่วยุที่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศจากสื่อต่าง ๆ	.503**

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น

การสื่อสาร	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
6. สื่อ	11.	พ่อแม่มักตำหนิท่านอย่างรุนแรงเมื่อพบว่าท่านอ่านหนังสือหรือชมเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์จากสื่อ	.361**
	35.	พ่อแม่อธิบายให้ท่านฟังว่าการหมกมุ่นกับการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ มากเกินไปอาจทำให้เกิดความต้องการทางเพศและนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้	.363**
	18.	พ่อแม่ไม่เคยอนุญาตให้ท่านได้ดูสื่อที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางเพศสัมพันธ์	.511**

** $p < .01$

* $p < .05$

จากจำนวนข้อกระทงในแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูกทั้งหมด 42 ข้อ พบว่ามีข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมต่ำ จำนวน 3 ข้อ จึงต้องตัดข้อกระทงนั้นออกไป จึงเหลือข้อกระทงจำนวน 39 ข้อที่เป็นข้อกระทงที่มีความตรงตามโครงสร้างสูง

2. การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยหาความเที่ยงของแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในแต่ละองค์ประกอบดังนี้

การสื่อสารเรื่องเพศ	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
1. การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและการดูแลสุขอนามัยส่วนบุคคล	.593
2. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	.601
3. การคุมกำเนิด	.730
4. ความต้องการทางเพศ	.591
5. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	.723
6. สื่อ	.422

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูกโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

3. แบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

วิธีการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่นโดยอาศัยแนวคิดของ Steinberg & Lamborn (1992) และ Papalia & Olds (1995) ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น ออกเป็น 11 องค์ประกอบ แล้วนำมาสร้างข้อกระทงในแต่ละองค์ประกอบ ได้ข้อกระทงทั้งสิ้นจำนวน 66 ข้อดังนี้

1. การให้ความสนใจต่อความต้องการของลูก จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 17, 34, 55
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 9, 60
2. การให้โอกาสลูกซักถามและแสดงความคิดเห็น จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 18, 46, 58
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 27, 39

3. การให้ความช่วยเหลือเมื่อลูกเกิดปัญหา จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 20, 31, 56, 61
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 45
4. การให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสม จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 11, 44, 65
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 22, 48
5. การเป็นผู้ฟังที่สงบและเข้าใจความคิดของลูก จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5, 21, 47, 59
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 25, 36
6. การให้ความสนิทสนมและพูดคุยกับลูก จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 10, 23, 41, 49
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 19, 54
7. การเข้าใจความรู้สึกแม้จะไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรม จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8, 24, 38, 64
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6, 30
8. การให้กำลังใจและไม่ทำให้ลูกอับอาย จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7, 32, 43, 62
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 16, 51
9. การรับฟังความคิดเห็นของลูกและเสนอความคิดเห็น จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 28, 37, 52
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 42, 63
10. การสนับสนุนให้มีความรับผิดชอบและเป็นตัวของตัวเอง จำนวน 5 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 15, 29, 40, 53
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 13, 66
11. การมีความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น
 - ข้อกระทงทางบวก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 14, 26, 35, 50
 - ข้อกระทงทางลบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 33, 57

แบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น เป็นแบบประเมินค่า
 ลิเคิร์ต (Likert Scale) มีลักษณะเป็นข้อกระทงที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ ตรงมาก ตรง
 ตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน ไม่ค่อยตรง ไม่ตรงเลย ประกอบด้วยข้อกระทงลักษณะนิสัยของพ่อแม่
 ตามการรับรู้ของลูกทั้ง 11 องค์ประกอบคละกัน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดของ Steinberg
 & Lamborn (1992) และ Papalia & Olds (1995)

วิธีการให้คะแนน

วิธีตอบให้นักเรียนตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือที่ตรงกับลักษณะนิสัยของ
 พ่อแม่ตามการรับรู้ของตนเองมากที่สุด ดังนี้

ตรงมาก	หมายถึง	ผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนี้ตรงกับความจริงตามการ รับรู้ของตนเองมากที่สุด
ตรง	หมายถึง	ผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนี้ตรงกับความจริงตามการ รับรู้ของตนเองมาก
ตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน	หมายถึง	ผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนี้ตรงกับความจริงตามการ รับรู้ของตนเองปานกลาง
ไม่ค่อยตรง	หมายถึง	ผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนี้ตรงกับความจริงตามการ รับรู้ของตนเองน้อย
ไม่ตรงเลย	หมายถึง	ผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนี้ไม่ตรงกับความจริงตาม การรับรู้ของตนเองเลย

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนน (ข้อกระทงเป็นบวก)	คะแนน (ข้อกระทงเป็นลบ)
ตรงมาก	5	1
ตรง	4	2
ตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน	3	3
ไม่ค่อยตรง	2	4
ไม่ตรงเลย	1	5

ข้อกระทงเป็นบวกรมี 44 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 26, 28, 29, 31, 32, 34, 35, 37, 38, 40, 41, 44, 46, 47, 49, 50, 52, 53, 55, 56, 58, 59, 61, 62, 64, 65

ข้อกระทงเป็นลบบมี 22 ข้อ ได้แก่ 3, 6, 9, 13, 16, 19, 22, 25, 27, 30, 33, 36, 39, 42, 45, 48, 51, 54, 57, 60, 63, 66

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

	ข้อความ	ตรงมาก	ตรง	ตรงและไม่ตรงพอๆกัน	ไม่ค่อยตรง	ไม่ตรงเลย
0	พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ		/			

จากตัวอย่างข้างบน หมายความว่า นักเรียนมีการรับรู้ว่าข้อความทางด้านซ้ายมือ "ตรง" กับลักษณะนิสัยของพ่อแม่ของนักเรียน จะได้คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น ไปทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. การหาความตรง (Validity)

1.1 การหาความตรงของภาษาโดยนำแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ในหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านต้องมีความเห็นตรงกัน แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทำการปรับแก้ไขข้อกระทง

1.2 การหาความตรงรายข้อ ผู้วิจัยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อของแบบสอบถาม (Corrected Item - Total Correlation) โดยตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และถือว่าคะแนนรวมทั้งฉบับเป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวม ของคุณลักษณะที่ต้องการวัด ดังนั้น หากข้อใดมีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูง ข้อความนั้นมีความตรงตามโครงสร้างสูง แต่หากข้อใดมีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมต่ำ ถือว่าข้อความนั้นไม่ได้วัดในสิ่งที่เป็นโครงสร้างของคุณลักษณะนั้น ต้องตัดข้อความนั้นออกไป

ผู้วิจัยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขด้านเนื้อหาแล้ว นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานำร่อง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกประการ กลุ่มศึกษานำร่องนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 5 และ 6 ของโรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม จำนวน 90 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

ลักษณะนิสัย	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
1. ให้ความสนใจต่อความต้องการของลูก	1.	พ่อแม่สนใจเรื่องทุกอย่างที่ท่านพูดด้วยเสมอ	.623**
	17.	พ่อแม่ดูแลและเอาใจใส่การเรียนของท่านอยู่เสมอ เพื่อจะได้ช่วยเหลือในวิชาที่ท่านเรียนอ่อน	.616**
	34.	พ่อแม่สนใจซักถามเกี่ยวกับเพื่อนที่ท่านคบหา	.673**
	55.	พ่อแม่คอยดูแลให้ท่านได้รับประทานอาหารที่ถูกสัดส่วนมีการออกกำลังกายอยู่เสมอรวมทั้งสภาพแวดล้อมที่สะอาด	.713**
	9.	พ่อแม่ไม่ค่อยทราบว่ามีวันหนึ่ง ๆ ท่านทำอะไรบ้าง	.739**
	60.	พ่อแม่มีฐานะยุ่งเกินกว่าจะมาสนใจเรื่องของท่าน	.632**

ตารางที่ 3 (ต่อ) ตารางแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

ลักษณะนิสัย	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
2. การให้โอกาสลูกซักถามและแสดงความคิดเห็น	2.	พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ	.747**
	18.	พ่อแม่อนุญาตให้ท่านซักถามเรื่องต่างๆ	.666**
	46.	พ่อแม่มักขอให้ท่านอธิบายเหตุผลของการทำผิดและเสนอหนทางแก้ไขความผิดพลาดของตนเอง	.607**
	58.	พ่อแม่สนับสนุนให้ท่านแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองและทำให้สิ่งที่คุณอยากทำ	.679**
	39.	พ่อแม่ไม่เคยให้โอกาสท่านได้ซักถามในสิ่งที่ท่านสงสัย	.600**
	27.	พ่อแม่มักดูท่าน หากท่านซักถามในเรื่องที่พ่อแม่ไม่ต้องการจะตอบ	.589**
3. การให้ความช่วยเหลือเมื่อลูกเกิดปัญหา	20.	พ่อแม่ให้ข้อมูลและอธิบายเหตุผลของความผิดพลาดกับท่าน เมื่อท่านเกิดปัญหา	.744**
	31.	พ่อแม่มักให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ท่านเสมอ เมื่อท่านมีปัญหาในการคบเพื่อน	.696**
	56.	พ่อแม่มักเป็นบุคคลแรกที่ท่านนึกถึงเมื่อต้องการความช่วยเหลือ เมื่อเกิดปัญหา	.735**
	61.	พ่อแม่มักร่วมหาแนวทางแก้ไขปัญหากับท่าน	.748**
	3.	พ่อแม่มักอ้างว่ายังไม่ว่างเมื่อท่านเกิดปัญหา ต้องการความช่วยเหลือ	.411**
	45.	เมื่อท่านมีปัญหาท่านมักจะแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยพ่อแม่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง	.764**

ตารางที่ 3 (ต่อ) ตารางแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

ลักษณะนิสัย	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
4. การให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง	4.	พ่อแม่ให้ความสำคัญในการอบรมสั่งสอนท่าน เรื่องกิจกรรมยามว่างและการกระทำที่ถูกลงโทษ	.584**
	11.	พ่อแม่แนะนำให้ท่านใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่นการเล่นกีฬา ร่วมกิจกรรมในโรงเรียน การช่วยเหลืองานบ้าน	.463**
	44.	พ่อแม่แนะนำให้ท่านรักษาความสะอาดของร่างกายและดูแลสุขภาพของตัวเอง	.678**
	65.	พ่อแม่แนะนำท่านให้แสดงพฤติกรรมกับที่เหมาะสมกับเพศตรงข้าม เช่น ผู้หญิงควรรักนวลสงวนตัววางตัวอย่างเหมาะสมและมีคุณค่าผู้ชายควรเป็นสุภาพบุรุษให้เกียรติผู้หญิง	.620**
	22.	พ่อแม่ไม่ให้ความสำคัญต่อการสอนกิริยามารยาทกับท่าน	.483**
	48.	พ่อแม่คิดว่าท่านโตแล้วสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องขอคำแนะนำอีกต่อไป	.567**
5. เป็นผู้ฟังที่สงบและเข้าใจความคิดของลูก	5.	พ่อแม่ตั้งใจฟังท่านพูดเพื่อติดตามความต้องการของท่านได้อย่างถูกต้อง	.636**
	21.	พ่อแม่เคารพการตัดสินใจของท่านในเรื่องที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม	.639**
	47.	พ่อแม่ตั้งใจรับฟังปัญหาข้อข้องใจของท่านอย่างสงบ	.670**
	59.	พ่อแม่เป็นต้นแบบในการเป็นผู้ฟังที่ดีเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น	.769**

ตารางที่ 3 (ต่อ) ตารางแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

ลักษณะนิสัย	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
5. เป็นผู้ฟังที่สงบและ เข้าใจความคิดของลูก	25.	พ่อแม่ไม่เข้าใจว่าท่านกำลังคิดหรือต้องการ สิ่งใด	.633** .643**
	36.	พ่อแม่มักตำหนิท่านอย่างรุนแรงเมื่อท่านกลับ บ้านผิดเวลาโดยไม่ฟังคำอธิบายใด ๆ ทั้งสิ้น	
6. ให้ความสนิทสนม และพูดคุยกับลูก	10.	พ่อแม่พูดคุยกับท่านถึงความมุ่งหวังในอนาคต การศึกษาต่อหรืออาชีพที่ท่านอยากเป็น	.408**
	23.	พ่อแม่สนิทสนมและเป็นกันเองกับท่านราวกับ ท่านเป็นเพื่อนกัน	.807**
	41.	พ่อแม่พูดคุย หยอกล้อและเป็นกันเองกับท่าน	.774**
	49.	พ่อแม่แสดงความสนิทสนม ห่วงใยและรักใคร่	.814**
	19.	พ่อแม่ทำงานหนักจนไม่มีเวลาใกล้ชิดกับท่าน	.716**
	54.	พ่อแม่ไม่ให้ความเป็นกันเองในการพูดคุย	.564**
7. เข้าใจความรู้สึก แม้จะไม่เห็นด้วยกับ พฤติกรรม	8.	พ่อแม่เข้าใจและยอมรับว่าการคบเพื่อนต่างเพศ ของท่านเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น แม้จะไม่อยาก ให้รักในวัยเรียนก็ตาม	.538**
	24.	พ่อแม่ยอมให้ท่านพาเพื่อนมาชุมนุมที่บ้าน แม้ ว่าพ่อแม่จะอยากอยู่อย่างสงบก็ตาม	.54**
	38.	พ่อแม่เข้าใจและยอมรับลักษณะการแต่งกาย ของวัยรุ่น แม้จะรู้สึกขัดหูขัดตาก็ตาม	.579**
	64.	พ่อแม่เข้าใจและยอมรับการคุยโทรศัพท์กับ เพื่อนว่าเป็นพฤติกรรมปกติของวัยรุ่นแม้จะรู้สึก ไม่ชอบใจ	.621**

ตารางที่ 3 (ต่อ) ตารางแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

ลักษณะนิสัย	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
7. เข้าใจความรู้สึก แม่จะไม่เห็นด้วยกับ พฤติกรรม	6.	พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ท่านคุยโทรศัพท์กับเพื่อน	.699**
	30	พ่อแม่มักตำหนิตานทุกครั้งที่คุณอนุญาตออกไป เที่ยวกับเพื่อน ๆ โดยไม่พยายามเข้าใจว่าสิ่งดัง กล่าวเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น	.658**
8.การให้กำลังใจและ ไม่ทำให้ลูกอับอาย	7.	พ่อแม่ให้กำลังใจท่านในด้านการเรียน	.627**
	32.	พ่อแม่ไม่หัวเราะหรือทำให้ท่านอับอายเมื่อท่านมี เรื่องปรึกษา	.548**
	43.	พ่อแม่กระตุ้นให้ท่านเกิดกำลังใจที่จะลุกขึ้นมาสู้ ในยามที่ท่านท้อแท้มีอุปสรรค	.716**
	62.	พ่อแม่บอกกับท่านว่าคนที่ผิดพลาดไปแล้ว สามารถแก้ตัวได้ใหม่เสมอ	.684**
	16.	พ่อแม่ตำหนิหรือว่ากล่าวท่านต่อหน้าบุคคลอื่น	.638**
	51.	พ่อแม่มักตอกย้ำความผิดที่ท่านได้เคยกระทำ	.665**
9. รับฟังความคิดเห็น ของลูกและเสนอความ คิดเห็น	12.	พ่อแม่รับฟังความคิดเห็นและให้คำแนะนำที่ ถูกต้องแก่ท่าน	.702**
	28.	พ่อแม่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับท่าน	.698**
	37.	พ่อแม่รับฟังท่านเมื่อท่านเล่าถึงคูรักรของท่าน	.569**
	52.	พ่อแม่รับฟังและให้คำแนะนำที่ดีแก่ท่านเมื่อ ท่านมีปัญหาด้านการเรียน	.673**
	42.	พ่อแม่บังคับให้ท่านเชื่อหรือปฏิบัติตามคำสั่ง ที่พ่อแม่คิดว่าถูกแม้ว่าท่านจะไม่เห็นด้วย	.566**
	63.	พ่อแม่มักอ้างว่าไม่ว่างที่จะรับฟังความคิดเห็น ของท่าน	.519**

ตารางที่ 3 (ต่อ) ตารางแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ทั้งหมด (CITC) ของลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

ลักษณะนิสัย	ข้อ	ข้อกระทง	CITC N = 90
10. สนับสนุนให้มี ความรับผิดชอบและ เป็นตัวของตัวเอง	15.	พ่อแม่ฝึกให้ท่านกล้าแสดงความคิดเห็นต่อ สาธารณชนอย่างเปิดเผยและเป็นตัวของตัวเอง	.676**
	29.	พ่อแม่สอนให้ท่านพิจารณาถึงความเหมาะสม ก่อนตัดสินใจเลียนแบบผู้อื่น	.589**
	40.	พ่อแม่สนับสนุนให้ท่านตัดสินใจด้วยตัวท่านเอง	.574**
	53.	พ่อแม่สอนให้ท่านและพี่น้องรู้จักรับผิดชอบ ในงานของส่วนรวมและกิจกรรมการเรียน	.527**
	13.	พ่อแม่จะเป็นคนชี้แนะให้ท่านทำสิ่งต่างๆ เสมอ	.337**
	66.	พ่อแม่ไม่มอบหมายงานให้ท่านเพราะเกรงว่า ท่านจะเสียเวลาในการเรียน	.23 (ตัดทิ้ง)
11. การมีความผูกพัน รักใคร่ในครอบครัว	14.	พ่อแม่มักจะพาท่านไปรับประทานอาหารร่วมกัน ในทุกครั้งที่มีโอกาส	.571**
	26.	พ่อแม่เป็นที่ปรึกษาของท่านในเรื่องต่างๆ	.721**
	35.	พ่อแม่เป็นบุคคลแรกที่ท่านนึกถึงเมื่อต้องการ กำลังใจ	.652**
	50.	พ่อแม่สอนให้ทุกคนในครอบครัวดูแลซึ่งกัน และกันยามเจ็บป่วย	.518**
	33.	ท่านไม่เคยนึกถึงพ่อแม่เวลาที่ท่านเกิดปัญหา	.608**
	57.	พ่อแม่ให้เงินหรือสิ่งของที่ท่านต้องการโดย ไม่เคยสละเวลาให้กับท่าน	.496**

** $p < .01$

จากจำนวนข้อกระทงในแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่นทั้งหมด 66 ข้อพบว่า มีข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมต่ำ จำนวน 1 ข้อ จึงต้องตัดข้อกระทงนั้นออกไป จึงเหลือข้อกระทง 65 ข้อ ที่เป็นข้อกระทงที่มีความตรงตามโครงสร้างสูง

2. การหาค่าความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการลักษณะนิสัยพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Conbach's Alpha) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น ทั้ง 11 องค์ประกอบดังนี้

ลักษณะนิสัย	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
การให้ความสนใจต่อความต้องการ	0.74
การให้โอกาสลูกซักถามและแสดงความคิดเห็น	0.71
การให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา	0.76
การให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง	0.50
เป็นผู้ฟังที่สงบและเข้าใจความคิดของลูก	0.72
การให้ความสนิทสนมและพูดคุยกับลูก	0.76
เข้าใจความรู้สึกแม้จะไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรม	0.65
การให้กำลังใจและไม่ทำให้ลูกอับอาย	0.71
รับฟังความคิดเห็นของลูกและแสดงความคิดเห็น	0.65
สนับสนุนให้มีความรับผิดชอบและเป็นตัวของตัวเอง	0.50
การมีความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว	0.61

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94

การวิเคราะห์ตัวแปรอิสระ

เนื่องจากตัวแปรที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ เป็นตัวแปรกลุ่มคือมีลักษณะย่อยในแต่ละกลุ่มตัวแปร ผู้วิจัยจึงได้สร้างตัวแปรของพ่อแม่ เป็นตัวแปรระดับชั้น (Dummy Variable) ทั้งหมด ซึ่งในการสร้างตัวแปรระดับชั้นนั้น มีวิธีการสร้างโดยการให้คะแนน 0 หรือ 1 แก่การเป็นสมาชิกกลุ่มของแต่ละลักษณะย่อย (categories) ของตัวแปรกลุ่มแต่ละตัว ซึ่งถือเป็นการสร้างตัวแปรใหม่ที่มีลักษณะเป็นตัวแปรทวิ (Dichotomous Variables) ที่ชี้ให้ทราบว่า มีคุณสมบัติในลักษณะ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้นในตารางที่ 5 -12 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้นแต่ละตัวจากตัวแปรกลุ่มอายุของพ่อ

ลักษณะย่อยของตัวแปรกลุ่มอายุของพ่อ	จำนวนตัวแปรระดับชั้น			
	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄
พ่ออายุ 30-39 ปี	1	0	0	0
พ่ออายุ 40-49 ปี	0	1	0	0
พ่ออายุ 50-59 ปี	0	0	1	0
พ่ออายุ 60 ปีขึ้นไป	0	0	0	1

A₁ = พ่อมีอายุ 30-39 ปี

A₂ = พ่ออายุ 40-49 ปี

A₃ = พ่ออายุ 50-59 ปี

A₄ = พ่ออายุ 60 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 6 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้นแต่ละตัวจากตัวแปรกลุ่มระดับการศึกษาของพ่อ

ลักษณะย่อยของตัวแปร กลุ่มระดับการศึกษาของพ่อ	จำนวนตัวแปรระดับชั้น			
	B ₁	B ₂	B ₃	B ₄
พ่อมีการศึกษาระดับประถมศึกษา	1	0	0	0
พ่อมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	0	1	0	0
พ่อมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า	0	0	1	0
พ่อมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	0	0	0	1

B_1 = พ่อมีการศึกษาระดับประถมศึกษา

B_2 = พ่อมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

B_3 = พ่อมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า

B_4 = พ่อมีการศึกษาระดับปริญญาตรี
หรือสูงกว่า

ตารางที่ 7 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้นแต่ละตัว จากตัวแปรกลุ่มอาชีพของพ่อ

ลักษณะย่อยของตัวแปรกลุ่มอาชีพของพ่อ	จำนวนตัวแปรระดับชั้น					
	C_1	C_2	C_3	C_4	C_5	C_6
พ่อบ้าน	1	0	0	0	0	0
ค้าขายหรือกิจการส่วนตัว	0	1	0	0	0	0
รับจ้าง	0	0	1	0	0	0
รัฐวิสาหกิจ	0	0	0	1	0	0
รับราชการ	0	0	0	0	1	0
อาชีพอื่น ๆ	0	0	0	0	0	1

C_1 = พ่อบ้าน

C_2 = ค้าขายหรือกิจการส่วนตัว

C_3 = รับจ้าง

C_4 = รัฐวิสาหกิจ

C_5 = รับราชการ

C_6 = อาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 8 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้น แต่ละตัวจากตัวแปรกลุ่มรายได้ของพ่อ

ลักษณะย่อยของตัวแปรกลุ่มรายได้ของพ่อ	จำนวนตัวแปรระดับชั้น				
	D_1	D_2	D_3	D_4	D_5
พ่อไม่มีรายได้	1	0	0	0	0
พ่อมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท	0	1	0	0	0
พ่อมีรายได้ 5,000 -10,000 บ.	0	0	1	0	0
พ่อมีรายได้ 10,001 -15,000 บ.	0	0	0	1	0
พ่อมีรายได้ได้มากกว่า 15,000 บ.	0	0	0	0	1

D_1 = พ่อไม่มีรายได้

D_2 = พ่อมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

D_3 = พ่อมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

D_4 = พ่อมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท

D_5 = พ่อมีรายได้มากกว่า 15,000 บาท

ตารางที่ 9 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้น แต่ละตัวจากตัวแปรกลุ่มอายุของแม่

ลักษณะย่อยของตัวแปรกลุ่มอายุของแม่	จำนวนตัวแปรระดับชั้น			
	E_1	E_2	E_3	E_4
แม่อายุ 30-39 ปี	1	0	0	0
แม่อายุ 40-49 ปี	0	1	0	0
แม่อายุ 50-59 ปี	0	0	1	0
แม่อายุ 60 ปีขึ้นไป	0	0	0	1

E_1 = แม่อายุ 30-39 ปี

E_2 = แม่อายุ 40-49 ปี

E_3 = แม่อายุ 50-59 ปี

E_4 = แม่อายุ 60 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 10 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้น แต่ละตัวจากตัวแปรกลุ่มระดับการศึกษาของแม่

ลักษณะย่อยของตัวแปร กลุ่มระดับการศึกษาของแม่	จำนวนตัวแปรระดับชั้น			
	F_1	F_2	F_3	F_4
แม่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา	1	0	0	0
แม่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	0	1	0	0
แม่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า	0	0	1	0
แม่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	0	0	0	1

F_1 = แม่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

F_2 = แม่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

F_3 = แม่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา

F_4 = แม่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

หรือเทียบเท่า

หรือสูงกว่า

ตารางที่ 11 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้น แต่ละตัวจากตัวแปรกลุ่มอาชีพของแม่

ลักษณะย่อยของตัวแปรกลุ่มอาชีพของแม่	จำนวนตัวแปรระดับชั้น					
	G_1	G_2	G_3	G_4	G_5	G_6
แม่บ้าน	1	0	0	0	0	0
ค้าขายหรือกิจการส่วนตัว	0	1	0	0	0	0
รับจ้าง	0	0	1	0	0	0
รัฐวิสาหกิจ	0	0	0	1	0	0
รับราชการ	0	0	0	0	1	0

G_1 = แม่บ้าน

G_2 = ค้าขายหรือกิจการส่วนตัว

G_3 = รับจ้าง

G_4 = รัฐวิสาหกิจ

G_5 = รับราชการ

ตารางที่ 12 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้น แต่ละตัวจากตัวแปรกลุ่มรายได้ของแม่

ลักษณะย่อยของตัวแปรกลุ่มรายได้ของแม่	จำนวนตัวแปรระดับชั้น				
	H_1	H_2	H_3	H_4	H_5
แม่ไม่มีรายได้	1	0	0	0	0
แม่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท	0	1	0	0	0
แม่มีรายได้ 5,000 -10,000 บ.	0	0	1	0	0
แม่มีรายได้ 10,001 -15,000 บ.	0	0	0	1	0
แม่มีรายได้มากกว่า 15,000 บ.	0	0	0	0	1

H_1 = แม่ไม่มีรายได้

H_2 = แม่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

H_3 = แม่มีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

H_4 = แม่มีรายได้ 10,001 -15,000 บาท

H_5 = แม่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท

ส่วนตัวแปรลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น ผู้วิจัยได้นำคะแนนลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่นแต่ละองค์ประกอบทั้ง 11 องค์ประกอบที่ได้จากแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย

เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

TYPE 1	แทน	การให้ความสนใจต่อความต้องการของลูก
TYPE 2	แทน	การให้โอกาสลูกในการซักถามและแสดงความคิดเห็น
TYPE 3	แทน	การให้ความช่วยเหลือเมื่อลูกเกิดปัญหา
TYPE 4	แทน	การให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง
TYPE 5	แทน	การเป็นผู้ฟังที่สงบและเข้าใจความคิดของลูก
TYPE 6	แทน	การให้ความสนิทสนมและพูดคุยกับลูก
TYPE 7	แทน	การพยายามเข้าใจความรู้สึกของลูกแม้จะไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรม
TYPE 8	แทน	การให้กำลังใจและไม่ทำให้ลูกอับอาย
TYPE 9	แทน	การรับฟังความคิดเห็นของลูก
TYPE 10	แทน	การสนับสนุนให้มีความรับผิดชอบและเป็นตัวของตัวเอง
TYPE 11	แทน	การมีความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว

การวิเคราะห์ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามคือ การสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูกไปใช้ในการแบ่งวัยรุ่น เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับต่ำจะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-20 (0-12 คะแนน) และกลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับสูงจะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80-100 (25-39 คะแนน) ได้วัยรุ่นทั้งสิ้น 228 คน (กลุ่มละ 114 คน)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนที่ทำการศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ทำหนังสือขอความยินยอมจากพ่อแม่ที่อนุญาตให้ลูกตอบแบบสอบถาม

3. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดย

3.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก ไปให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 5 และ 6 ที่ตอบแบบสอบถามได้สมบูรณ์จำนวน 560 คน ทำแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยนำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำแล้วแบ่งวัยรุ่นออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับต่ำจะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-20 (0-12 คะแนน) และ กลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับสูง จะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80-100 (25-39 คะแนน) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 228 คน (กลุ่มละ 114 คน)

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่นให้วัยรุ่นทั้ง 2 กลุ่ม

4. นำข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ และคะแนนลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น แต่ละองค์ประกอบทั้ง 11 องค์ประกอบที่ได้จากแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น ไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. ใช้สถิติร้อยละ (%) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ และข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่น
2. ใช้สถิติค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก และแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น
3. ใช้การหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ในการแบ่งกลุ่มการสื่อสารเรื่องเพศ จากแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก
4. ในการศึกษาปัจจัยของพ่อแม่ที่สัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่น ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้สถิติวิลคส์แลมดา (Wilks' Lambda) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรที่มีเข้ามาวิเคราะห์เป็นขั้นตอน โดยการเพิ่มตัวแปรครั้งละ 1 ตัว ตามลำดับความสำคัญของตัวแปร ในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และการเกาะกลุ่มกันภายในกลุ่ม หากค่า Wilks' Lambda ที่ได้มามีค่าต่ำ คือ มีค่าใกล้ศูนย์ หมายความว่าตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์นั้น มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ดี

การนำเสนอข้อมูล

1. แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ และกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง โดยเสนอในรูปแบบตาราง

2. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ และกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง โดยเสนอในรูปแบบตาราง